

కవిశిరోవర్ణి కల్పన

రేడియోలో కాస్త్రీయ సంగీతం మధుర మధురంగా వినిపిస్తుంది.

రాత్రి తొమ్మిది అయింది. పద్మ అమ్మ భర్త శంకరం, ఆమె తమ్ముడు రఘు అప్పుడే భోజనాలు పూర్తిచేసి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ రేడియో వింటున్నారు. ఆ గది వీధి వరాండా వేపు ఉండటంవల్ల కాంపౌండులోని రకరకాల పూలవెట్ల మీదుగా కిటికీ లోంచి దూరి వచ్చే యామినీ మందానిలం వాళ్లను ఆట్యీయని పలకరింపులా స్పృశిస్తుంది.

ఇంతలో పక్క వాటాలోంచి ఒక అలితమైన, నవ్వుని గొంతుక వచ్చును ప్రశ్నించింది, “ఎవరు వదినా, మీ ఇంటికి వచ్చిన చుట్టూలు?” అని.

“మా తమ్ముడు” అని సమాధానం చెప్పింది పద్మ. “అందుకే గావును సాయంత్రంనొచ్చి మమ్మల్ని అందర్నీ పూర్తిగా మరిచిపోయినట్టున్నావు!” అంది ఆ గొంతుక మళ్లీ. నిజమే. తమ్ముడి రాక వద్దకు ఎంతైనా సంతోషంగా ఉంది. రఘు ఆ రోజు సాయంకాలం రైలులో ఎచ్చును. అతను హైదరాబాదులో చెడినట్ల చుట్టూ

తున్నాడు. పద్మ వెళ్లి అయి రెండేళ్లు కావస్తున్నా అతడు ఇప్పటిదాకా అక్కయ్య ఇంటికి రానేలేదు. రమ్మని పద్మ వదేవదే జాబులు వ్రాయగా వ్రాయగా, ఎలాగో ఈనాటికి తీరిక చేసుకుని వచ్చాడు.

“ఎవర్ని మరిచిపోయినా ఫరవాలేదు గాని వదినా, నూ అప్పయ్యను మాత్రం ఓ కంట గమనించుకో. తమ్ముడి ధ్యాసలో పడి ఆయన్నికూడా మరిచిపోయేవు” అంది పక్కవాటా గొంతుక.

“ఒకవేళ మరిచిపోయినా, అంతలావు చెల్లెలివి నువ్వున్నావుకదా ఆయన్ని గమనించేందుకు!” అని

రు. 8/- లనే

అధునిక డిజైన్లు, రంగులలో మిచ్చలి లంబాల్ల వీరలు ఒకటి రు. 8/-లు, 2 వీరలు రు. 15/- లు, 3 వీరలు రు. 21/- లు. డింక్స్ రు. 10/- లు, 2 వీరలు రు. 19/- లు, 3 వీరలు రు. 29/- లు. స్పెషల్ రు. 16/ 2 వీరలు రు. 31/- లు, 3 వీరలు రు. 45/- లు. ఏ రెండు, లేక మూడు వీరలతో నైసమ బోణా ముక్కు చెవిరమ్మలు (earrings) ఉచితం.

Ambika Saree Bhandar (PRW), 6815, Mandella Road, Delhi-7.

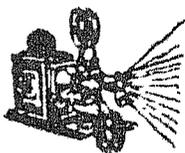

శ్రీ ఎం. ఎం. హోమ్ సీనీ ప్రొజెక్టర్

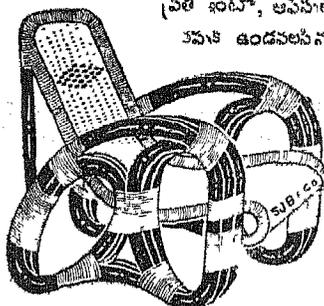
మీ ఇంటలోనే సినీమా చూచి అనందించండి. మీరు కోరిన వలన చిత్రములను సాధాకరణలో తెరిచేది లాభ్య లేక ఎలెక్ట్రీసిటీతో చూడవచ్చును. సినీమా హాలులో వలె స్టూర్లు పై జా చిత్రములు వలించుట, నాల్గు మాడలు చూడ వచ్చును. స్వయంప్రకాశ ప్రదర్శించ వచ్చును. వెల :

రు. 22-50. ఓ.పి.సి.కార్డులు రు. 4-50. 20 అడుగుల ఫీలిం ఉచితం. అడనపు ఫీలిం గలనం 25 వ.పి. స్పెషల్ తెర గుడ్ గు. 4/-

JAPAN AGENCIES (WAPV-27) Beat No. 13, Allgarh.

నుండి చెందిన భారతీ వారి సము కుర్చీలు (వజ్ర ఇంటా, అపీనాలో) వసుక ఉండవలసిన

శ్రీ జయభారతం అండ్ కం. రిజిస్టర్. 53, ఆర్.ఎస్. రోడ్, కుర్నూ-14.

ముఖ్యమంత్రి న ఆర్మీ లోన లోను చూడు ఫోటోలు అం గానలెను ఉచిత ఫోటోగ్రాఫ్ కు గానలెను గానలెను గానలెను గానలెను

పక్క నవ్వుతూ.

“అయి అప్పుయ్య అక్కడే ఉన్నావా?”

“అహా! తీరిగ్గా కూచుని, చెల్లెలుగారు తను నల్ల టీనుకున్న వకలాకు ఒకే పెట్టున అనుందిన్న వ్నారు” అంది పక్క రేడియో నింటూ, ధ్యాన సమాధిలో ఉన్న బుసిటిమల్లే దిండు కాచుకుని కూచున్న తంకరాన్ని పరిచూస్తూ.

“అప్పుయ్యా!” అంది ఆ గోంతుకు.

తంకరం పరిచూసి.

“నువ్వేం లేదు. భోజనం చేశావా?”

“చానం, మా తమ్ముడి ధ్యానంలో పడినా అప్పుయ్యకు బోజనమేనా పెట్టావో లేదోనని అడచానా వచ్చిందా?” అంది పక్క.

“ఏమోనమ్మా, అంత పని చేసినా చెయ్యగలవు నువ్వు.”

ఈ వ్యాఖ్యానానికి సమాధానంగా పక్క ఈ మారు కాస్తంత గట్టిగానే నవ్వేసింది.

ఆ తరువాత మరేం మాటలు వినిపించలేదు. ఆ గోంతుకు మాటలు దడం మానెయ్యగానే, అప్పటిదాకా ముగ్ధ మోహనంగా వినుతున్న సంగీతమేదో తక్కువ ఆగిపోయినట్లు వినిపించింది రఘుకు. ‘ఎవరామో? ఎంత లీలయ్యగా, కమ్మగా, నాణాగా ఉంది ఆ కంఠం!’

అతడ కుతూహలం అవుకోలేక, “ఎవరక్కయ్యా, ఈ మరదలు?” అని అడిగాడు పక్కకు. ఈ ప్రశ్నకు అర్థవంతమైన సమాధానమేదీ లేదు. ఒకవేళ ఉచ్చా అది అతడికి తెలుసు. ఆ మరదలు పక్కవాటా వచ్చి ఒమ్మాయి అయి ఉంటుంది. పక్క రెండోవనిపి ఇక్కడ ఉండటంనల ఇదే రీతి ఇలా ఒకరినొకరు పదిహేను మరదళ్ళ వలనలో పరిచినాటాడుతున్నటుల స్నేహం ఏర్పడి ఉంటుంది. కానీ, ఇంకా ఏమీనా తెలుసుకోవా అని ఉంది అతడికి. ఆ కంఠ స్వరం వింటున్నంతసేపూ అతడికి మరో ప్రపంచంలో ఉన్నట్లు, ఆ కంఠ స్వరం లాలూకు వ్యక్తి మరేంత మనోహరంగా ఉంటుందో అనిపించింది.

“అదా? పక్కంటినాళ్ళ అమ్మాయిలే!” అంది పక్క.

నవ్వుతో ఏడూలో అర్థం కాలేదు అతడికి. ఇంతటి గొప్ప విషయం ఈవెలే చెప్పిలా ఏమిటి? ఆ కంఠాన్ని బట్టి, అది విన్నప్పుడు నేర్చుకుంటే ఆ మాత్రం తను లభం చేసుకోగలడు. కానీ, తన కింకా వినరాలు కావాలి.

అతడి అనుభవాన్ని పక్క గుర్తించినట్లు లేదు. ఆమె మోహంగా ఉంది. అక్కయ్య కనీసం ఆ పక్కంటి వంశం ఏంనా చెబుతుందని ఆశించిన రఘుకు ఎంతోనా ఆశాభంగం అగుచుంది.

‘ఆ అమ్మాయి ఇప్పుడేం చేస్తుంటుంది? నిద్ర నోతాంబనా బహుశా. ఛ, ఇదే రోజు అడవాళ్ళలో వచ్చిన చిక్కు. తొమ్మిదిన్నెనా కాకుండానే నిద్రమిటి? పక్కంట్ రేడియో ఉప్పులు లేకుండా, ఆ అమ్మాయి కాసేపు ఇక్కడికి వచ్చి అక్కయ్యతోబాటు రేడియో నాటచుచోగూడదా?’

పచ్చి, తంకరం రేడియో వివరణలో నిమగ్నులై ఉన్నారు. రేడియోలో ఇంకా శాస్త్రీయ సంగీతం విని వస్తూంది. ఆ దుకీ కాది గాయక రౌడీ లలాపనలూ, అమ్మి తగ్గింది ఎంతో సూజంగా పాడుతున్నాడు. రఘుకు

మాత్రం ఇంకా ఆ పక్కంటి అమ్మాయి గోంతులే చెప్పరో గింతునుంటూంది.

“నువ్వు బ్రాహ్మణులదాకా రేడియోలో వీ సంగీతం విన్నామోయో! చాలా బాగుంది” అన్నాడు తంకరం, ఉప్పుట్టుంది నిదో బ్రాహ్మణం వచ్చినట్లుగా.

“భాంక్స్” అన్నాడు రఘు. రఘుకు సంగీతంలో మంచి ప్రవేశం ఉంది. గాయకులకా కొంచెం పేరున్న వాడు. తనకునా పైతరదాగా రేడియోలో అతి సంగీతం పాడుతూంటా ఉండడు.

“అవునులా! రేడియోలో ఇప్పటివరకూ వచ్చిన వీ ప్రోగ్రాము లన్నిటిలోకన్నా దాగా పాడుతు మొన్న. ఆ రోజు కల్లన కూడా ఎంతో మెచ్చుకుంది మిన్న” అంది పక్క.

“కల్లన ఎవరు?”

“పక్కంటి అమ్మాయి. ఇంకా వాలో మాట్లాడటా, ఆ పిల్ల.”

రఘు శరీరంలో విద్యుత్తు ప్రవహించింది. కల్లన! ఎంత అందమైన పేరు! కంఠ స్వరంలో, పేరులో అంత నాణ్యం ఉన్నప్పుడు, మనసి మరేంత అందంగా ఉంటుందో!

ఆ అమ్మాయి తన్ను అంతగా మెచ్చుకుందన్నమాట! “ఓహో, అలాగా” అన్నాడు పక్కకు జబాబుగా, తన ఉత్సాహం వింటున్నంతవరకు దాచిపెట్టుకుంటూ, ఆ పక్కంటి అమ్మాయిలో తన కేం సంబంధం లేదన్నట్లుగా.

“మొన్ననే కాదు. ప్రతిసారి రేడియోలో వీ ప్రోగ్రామ్ వచ్చినప్పుడు కల్లన తప్పకుండా వచ్చి వింటుందిరా. విన్నప్పుడల్లా చిన్న మెచ్చుకుంటూనే ఉంటుంది ఆ పిల్ల. ఆ మధ్యనే మాటలు అంది కదా— తెలుగు దేశంలో చాలా దాగా పాడే కొద్దిమందిలో ఒకటి వలు నున్నా!” అంది పక్క నవ్వుతూ.

ఆ మాటలకు రఘు ఉబ్బి తప్పిల్లులు తనకూడా నవ్వుతూంటే తంకరం అందుకుని, “ఇంకేం, కాల రెక్టర్ వోయ్! ఓ అసరివితూరాలైన అమ్మాయినించి అలాంటి ప్రశంసా వాక్యం ఎంత మందికి అందించే కనక!” అన్నాడు.

నిజమే అనిపించింది రఘుకు. తనను పరోక్షంగానే అంతగా మెచ్చుకునే ఆ అమ్మాయినిగురించి ఎంత తెలుసుకున్నా చాలదనిపించింది. కానీ పక్క ఆ తరువాత ఏమీ చెప్పలేదు. అతడిక ఉండబట్టలేక, “ఆ అమ్మాయి ఏమె నా చూపుకుందా?” అని అడిగాడు.

“లి. ఎ. చక్కంది” అంది పక్క.

“ఆ అమ్మాయి ఏమిన్నా పాడుతుందా?”

“ఓహూ. దాని గోంతు బాగుండదు.”

రఘుకు అల్పస్వరం వేసింది, మాటలో అంత లీలయ్యగా వినిపించిన ఆ కంఠం పాటలో ఎందుకు బాగుండక నోయిందా అని. కార్త నిరుద్ధానంకూడా కలిగింది. అతడు కర్ణన అన్న పేరు చిన్నప్పటినుంచి ఇప్పటిదాకా గోజుగంధంలో ఆ అమ్మాయిని చిల్లించుకుంటున్నాడు. తను మెసికల్ కాలేజీలో చదివే, హైదరాబాదులో సాయంకాలాలో తనకు కనిపించే ప్రతి అమ్మాయిలోని ఆకరణనీ, అందాల్నీ, అర్థతల్నీ ఒక చోట కుప్పాసేసి, దానికి కల్లన అని పేరు పెట్టుకున్నాడు. ఆ కల్లన పది నూళ్ల త సందుకున్న ఒక వజ్ర సుందరి. ఏ చిత్రకారుడో

శుభ వార్త

మొండివ్యాధులకు కడుపు
చొప్పి, తల చొప్పి, చర్మ
వాధులు, వింధి వ్యాధులు
అకు ప్రత్యేక చికిత్స
వాటి కరీంనాగర్ వ్యాధిని
నిర్మయింతురు. ప్రొ. జిల్లా ముఖ్య కేంద్రం దాగల్
మా వాడీ పనియంలో పలహాలు. మీ జిల్లా లేక
కొరక వాయండి.

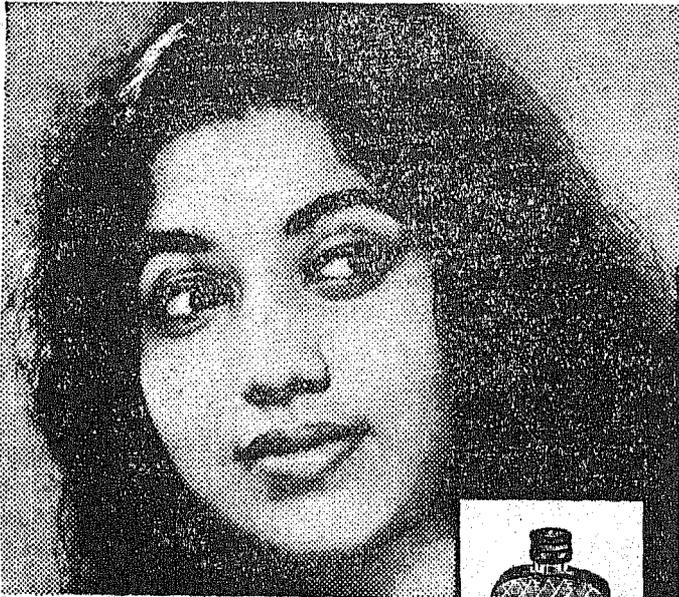
రా పూర్ ప్రో డక్టర్లు.

జి. రతాబాద్, హైదరాబాద్-4 (H.O.)

—SWASTIK

**ప్రధానమంత్రి
కరువు సహాయకి నిధికి
విరాళమివ్వండి**

తపాలా, రైల్వే, విమాన రవాణా
నిర్మాణాల చెల్లించిన కర్షకులకు
ఆదాయపన్ను కనీసము రియా
యతీలు సుంకాయి

**కాల్ కెమికో వారి
కేందరిడిన్ హేర్ ఆయిల్
కేంద్రాల్ (రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్)**

'కేందరాల్ కాల్ కెమికో వారి సువాసన కేందరిడిన్ హేరాయిల్ వాడి మీ జుత్తు
జుత్తుగా విగనిగలాత్తూ ఎదిగేలా చేసుకోండి.
కేందరాల్ చుండు వట్టనీయదు. కుడుళ్ళను దిట్టవరుస్తుంది. ఆరివ్ ఆయిల్,
కేందరిడిన్ పంటి సూనె పదార్థాలు (వెజిటబుల్ ఆయిల్స్) న్నొండున జుత్తు దాగా
ఎదుగుతుంది.

కాల్ కెమికో వారి ప్రాధికృత

JWT CCK 2997

అది అతణ్ణి పూర్తిగా కుంగదీయ్యలేదు సరికదా, ఇప్పుటి
దాకా అనుభవిస్తున్న ఒక రకమైన మనోనేడకనింటి
కాస్త విశ్రాంతి కలిగించింది. పొద్దున్నే తేలింది మొదలు
అతడు కల్పనకోసం నిరీక్షిస్తున్నాడు. తప్పి అందిగా
ప్రసరించిన వ్యక్తి ఇంకా తప్పి చూడడానికి ఎందుకు
రాలేదో ఊహించలేకపోతున్నాను. ఇప్పుడు తెలిసింది
అసలు కారణం. లేకపోతే తప్పి చూడమంది ఉండ
గలదా కల్పన?

అ నమయంలో అతికి ఆనవాళ్ళకు అటునంటి
ఇక్క నిధించిన దేవుడిని అసరిమితమైన కోరిక
వచ్చింది.

'సినీలే, ఇప్పుడుమాత్రం మించిపోయిందేమిటి?
వసకింకా కాలేటికి రెండు రోజులు నెలపు ఉంది.
ఇక్కడికి వచ్చేటప్పుడు తమ దేవులను ప్రార్థన చేసు.
అక్కయ్య ఇంకో మొక్కుబడి తిరుగుతున్నట్లుగా ఒక
పూట ఉండి, ఆ ఒక్క రోజులోనూ విషయవాదలో
చూడవలసిన ప్రదేశాన్ని చూసి తిరిగి మరునాడే
పైరరాబాటుకు ప్రయోగం కర్మేదా మనుకున్నాడు.
అలాగని అక్కయ్యకు బాబు వ్రాశాడుకూడా. కాని, ఇప్పుడా
తొందర లేదు. ధ్యాస అంతా కల్పనమీదే ఉంది. సూర్య
చంద్రుల గతుల తప్పినా సరే, రేపు కల్పన వచ్చి తిరు
తుంది. రేపు పొద్దునే స్వయం రాగానే, అల అడి అయినా
అర్జుకోకుండా, బారెడు సాదుగున పలుకులమీదికి
వేళ్ళాడే జది వదులుగా ముడి నేటుకుని తనని చూద్దా
నకి హడావిడిగా ముందు కల్పన. వచ్చి అసలో
మాట్లాడుతుంది. తనలో స్నేహం దిల్లరుచుకుంటుంది.
ఎలాంటి స్నేహం?

అతడా రోజంతా ఎలాగో ఉగ్గి అట్టుకుని గడిపాడు.
మరునాడు ఉదయం తిరిగి కల్పన రాకకోసం నిరీ
క్షణ ప్రారంభించాడు. రేడియో సక్తనే కూచున్నాడు.
అందులోంచి వచ్చే పాట ఒక్కటి రుచించటం లేదు.
స్మృతిక చేతనట్టుకుని కూచున్నాడు. అందులోని ఒక్క
వారకూడా బుర్ర కెక్కటం లేదు.

ఉన్నట్టుండి వాకిట తలుపు చప్పుడయింది. రఘు
ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని అటువైపు చూశాడు. తలుపు
తెరుచుకుని కూరగాయలమ్మే మనిషి లోపలికి వచ్చింది.

ఆపిల్లకు ఇదవై, ఇరవై రెండేళ్ళు ఉంటాయి. చల్లగా,
మినమినలాడే తరీరం. కట్టుకున్న చీదా, రవిలా చూసి
కలలో నిండిపోయి ఆమె యోచనానికి తగినంత అచ్చా
దనం కల్పించలేక పోతున్నాయి. ఆ సీల కూరగాయల
గంప దించినట్లే, చిరునవ్వుతో అతిడివేపు చూస్తూంది.

అంతలో వచ్చి అక్కడికి వచ్చి ఆ సీలను కుసురు
కుంది, "వింటులా తినేసేట్టు చూస్తావు వాడివేపు?"
అని. కూరగాయల సీల పిగ్గు పడింది. వచ్చి చూడా
విడిగా కూరగాయలు తీసుకుని ఆ సీలను పంపించి
వేసింది.

అక్కయ్య వదల చూస్తే రఘుకు నవ్వు వచ్చింది.
'ఈ ఆడవాళ్ళు ఎంత అనుమానం మనుషులూ! కాస్తావు
తనవేపు చూసినంత మాత్రాన ఆ కూరగాయల సీల్
తనను లేవదీసుకు పోతుందేమోనని భయమూ ఈవిడికి?
ఇప్పుడో, మరి కాస్తేటికో కల్పన వచ్చి అసలో మాట్లా
డుతున్నప్పుడు కూడా ఈవిడ ఇలాగే కుసురుకుంటే
ఏం చెయ్యాలి? తను ప్రతిఘటిస్తాడు. తప్పదు మరి.
ఈవిడ తనకు ఎంత అక్కయ్య అయినా, కల్పనలో

మాట్లాడటం అనేది తన స్వంత విషయం కదా! అందులో ఒకరి బోధన తన సహించలేదు. ఒకవేళ అప్పుడు ఈ ఇంట్లో అధికారం తనది కదా అని తప్పి కల్పననూ బయటికి నడవనుంటుండేవోనా! ఓ, అందుకే నా తన నిర్ణయం. కల్పనకోసం ఎలాంటి త్యాగమైనా చేసాను తనను.'

కానీ అతడి త్యాగశ్రీ, ఆశయాశ్రీ పూర్తిగా నేరం సారు చేసింది కల్పన. ఆ సాయంత్రం దాకా ఆమె రానే లేదు. అతడికి బాధతోబాటు కోపంకూడా వచ్చింది కల్పనమీద.

'నిమిషం: ఆవిడ ఉద్దేశం? ఇక్కడ తన ఎరువు చూచి చూచి ఎంత ఇద్దె పోతన్నాడో ఆ మనిషి కేం తెలుస్తుంది? తప్పి వట్టే అల్లాటప్పాడికింద జమ కట్టింది గావును!'

సాయంత్రం వచ్చింది: "ఈ రోజు కల్పన నిన్ను చూడడానికి రావాలనుకుందిరా! ఇంతలో వాళ్ళింటికి వచ్చిన బంధువు ఒకాయన మధ్యాహ్నం భోజనం అయ్యాక మాటిని ప్రోగ్రాం నేకాడు. కల్పన రాను మొర్రో అన్నా చివరికి వెళ్ళక తప్పలేదు. . ."

'అది అసలు సంగతి' అనుకున్నాడతడు. అలాంటి బలవత్తరమైన కారణం ఏదో లేకపోతే తప్పి చూడడానికి రావటం అసంభవం చేస్తుందా కల్పన? అతడితో అచ్చటిదాకా ఉండేన నిరంతర నిరీక్షణాజనిత దైవ్యం, విరహం, నిరాశా, బాధా, కోపం అన్నీ మాయమైపోయి వాటి స్థానే కల్పనమీద మేరువర్ణితం అంత సానుభూతి ఏర్పడడం.

ఆ భావాలను తనలోనే అణచుకుంటూ, వాటికి సంబంధించిన తన ముఖ కవళికలను అక్కర్లు గను కుకుండా డాగిత ప్రభుత్వం, ఎంతో మామూలుగా పోసివేస్తూ, ఆవిడ పనిమల్లే వచ్చి చూడడానికి నేనేం సినిమాచూడడా? అన్నాడు. మళ్ళి ఎందుకేనా మంచి దని, "ఈ రోజు కాకపోతే రేపు రావచ్చు. తొందరే మంచి గనక?" అన్నాడు.

"నిజమేననుకో. . . కానీ ఆ బంధువులాయనలో బాటు మధ్యాహ్నం మాటినికే వెళ్ళటం దానికి సుత రామూ ఇష్టం లేదు. ఈ రోజంతా నిన్ను చూడటం ఒకటండుకు ఎంచేనా బాధపడింది ఆ సిం." అంది పట్టు.

'అవును. కల్పన బాధ తన ఆర్థం చేసుకోగలడు. పాపం, ఎంత సవతితప్పాడయం కల్పనది! హోలో సినిమా చూస్తూ ఉంటుంటప్పుడూ గాని నిజానికి ఇప్పుడు ఆమె మనసుతా ఇటువేవే లాగుతుంటుంది.'

ఆ బ్రాలు కల్పన తప్పి కలుసుకోనివ్వకుండా చేసిన ఆ బంధువులాయన్ని తనతోబాటు మైద్రదరాబాదుకు తీసుకు వెళ్ళి, వారీవీనారో సైకి ఎక్కించి అక్కడి వింది కిందికి తోసి చంపాలనిపించింది రఘుకు!

"ఎవరా బంధువు?" అని అడిగాడు.

"ఎవరో, నాకుకూడా సరిగా తెలియదు. పొద్దున్న వచ్చాడట కల్పనను చూడటానికి. రేపు మద్రాసునించి ఎవరో అబ్బాయి వస్తున్నాడట. ఆ వార్త మోసుకుని ఈయన ముందుగా దిగాడు. చూడబోతే ఆయన వాళ్ళకు చాలా దూరపు బంధువులా. . ."

వచ్చి ఆ బంధువును గురించి ఇంకా ఏదో చెప్పాలా

నికీ ప్రయత్నిస్తూంది కానీ అతడి కవేసి విసిరింపటం లేదు. కల్పనను చూడడానికి ఎవరో మున్నాని విసగానే అతడికి కళ్ళు చీకట్లు కమ్మివట్టాయింది. 'కల్పనకు పెళ్ళిచూపులా? తను అంత ప్రేయంగా హృదయం మందిరంలో నదిల సరుకుకున్న కల్పనకు తనలో ఎన్నో అజలు స్పృహించిన కల్పనకు పెళ్ళి చూపులా? ఎమిటి అన్యాయం?'

"ఆ బంధువు ఇదువకాల నాళ్ళకూ. . ." అంటూ ఇంకా చెప్పబోయింది సద్దు.

"చాలేదూ, వెళ్ళన సాడు" అన్నాడతడు చిరాకుగా. వట్టే విస్తుపోయింది. కిందటి క్షణండాకా సరదాగా కలుగు దెబ్బతున్న తమ్ముడితో వచ్చిన ఈ పాలోత్పరి దామం ఆమెకు అరం కాలేదు.

తల పట్టుకుని ఈజీచెయిల్లో కూర్చున్న అతడి దగ్గరికి వచ్చి "ఏమిట్రా, అలా ఉన్నావ్?" అంది.

"కాస్త తల నెప్పగా ఉంది అక్కయ్యా! నమ్మి కాస్తేపు ఇలా ఒంటరిగా ఉండేసి. అదే తగ్గిపోతుంది" అన్నాడు.

ఆ సాయంత్రం పక్క నాటాలో చాలా హడావిడిగా ఉంది. కల్పనకు పెళ్ళిచూపుల జరుగుతున్నాయని

ఎవరిని ద్వేషించవద్దు. మనుషులలో ఉండే దుర్గుణాలను ద్వేషించండి; మనుషులను కాదు. — జె. జి. సి. బ్రెయిలార్ * * * ఒక ఎలకను వదిలించుకొనడంకోసం నీ ఇంటిని చేడకతులా తగలబెట్టుకొనడం ఎలాంటిదో మనుషులను ద్వేషించడం అలాంటిది. — హారీ ఎమర్సన్ ఫాస్టర్

చెప్పింది పద్మ, రఘు మనసులో తుఫాను రేగుతుంది.

'బి. ఎ. దాకా చదివిన కల్పనకు పెళ్ళిచూపులా? ఆమె కది ఇష్టం లేదేమో! తల్లిదండ్రుల బలవంతం వల ఒప్పుకుండేమో! పాపం! అయినా చెప్పవచ్చుకు వసివాళ భావాలనూ కోరికల్ని అరం చేసుకునేపాటి ఇంగితం ఉండదు. ఎంతసేపూ వాళ్ళ పాతకాలపు అలో చుసలే వాళ్ళవి. వాళ్ళమాట కాబులేక అవుననలేక కల్పన హృదయం ఎంత తల డిల్చిపోతుంటుందో వాళ్ళ కేం తెలుస్తుంది?'

ఆ రాత్రి గడిచింది. మరునాడు పొద్దుటినించి యధాప్రకారం కల్పన కోసం నిరీక్షణ ప్రారంభించాడు కానీ, నిప్పటి ఉల్పాహం లేదు అతడితో. నిమిషాలూ గంటలూ గడిచే కొద్దీ ఆతల్లి నిన్నుచూ అసరిస్తూంది.

ఎప్పుడూ గలగలమని మాట్లాడుతూ ఉండే తమ్ముడు ఇప్పుడేలా మూఊసంగా సరధ్యాసంగా ఉండటం వచ్చి సహించలేకపోతుంది. 'నీడి ఉల్పాహంతా ఏమై పోయింది? ఇక్కడికి వచ్చేముందు రాసిన జాబులో వీడు ఇక్కడ ఒక్కరోజుమాత్రం ఉంటానని రాసినా, ఆ ఒక్క రోజుకూ తను చేసుకున్న కార్యక్రమాన్ని గురించి భారీ ఎత్తున రాశాడు. పొద్దునే

క్రమంలో స్నానం చేసి వెళ్ళి కనకచక్రను దర్శించాలని, ఇంట్లోకివచ్చేటంత, అర్జునుడు తనమ్ము చేసిన చోటూ అవీ చూశాక, టాక్సీ చేయించుకువెళ్ళి ఉండవల్లి సునాల చూడాలనీ, అరవాల టోనంతా ఇటు కృష్ణ అంకనిందీ మొగ్గలాబువుందాకా గాలించాలనీ, సాయంత్రం సీతాచగరం వెళ్ళి తిరిగినమా రెగ్యులెటర్ బిడి మీద సుంచుని కృష్ణ అరం కిక్రాలతో అడిగిన చల్ల గాలి పిల్చాయి. . . ఇలా కవిత్య దోరణిలో రాశాడు. ఆ ప్రోగ్రాం అంతా ఏమయింది? అప్పటికే నిన్ను సాయంత్రం తనూ ఆయన కలిసి అలా కృష్ణ ఒడ్డుకు వెడదాం రమ్మంటే నాకేం బాగోలేదు. మీర: వెళ్ళిరండి అని తప్పించకునాడే!

ఆమె: ఊ మకవనంబుతుంటే, అతడి గొడవ అతడిది. అతడి మనస్సు హృదయం, శరీరం, పరిసరాలూ, ప్రపంచం అంతా కల్పనలో నిండిపోయింది. వీరేగాలిలో సైతం కల్పన. చుట్టుపట్ల విసిపించే మూలలో కల్పన ప్రతిధ్వనిస్తూంది.

సది గంటలయింది. వచ్చి అఖరి మరది ఎందుకో నక్కవాలింటికి వెడితే వాడివేత నిన్ను తీసుకున్న కథల పుస్తకం సంచించింది కల్పన.

వాడు పుస్తకం తీసుకురావటం చూసేసరికి రఘుకు గుండె ఆగినటం యింది. కల్పన ఆ పుస్తకం స్వయంగా తెచ్చి ఇస్తుందనీ, ఇచ్చి 'థాంక్స్' అంటుందనీ, తనను 'నామెస్సెస్' అంటాడనీ, తరవాత ఆ అన్యాయం పక్కనే కూచుని "మీరు ఇప్పటిదాకా రేడియోలో ఎన్ని పాటలు సాధారణి?" అని అడుగుతుందనీ — ఇలా టెక్సికలెట్ల ఊహించుకున్నాడతడు.

అతడికి దాదాపు ఏడుపు వచ్చింది. కల్పనమీద కోపం వచ్చింది. 'ఎంత నిర్లక్ష్యం మరదిసి! నీ, ఈ ఆడవాళ్ళకు హృదయం లేదు! ఎడటివాళ్ళ భావాలను గౌరవించగల మెత్తదనం లేదు. శిలా ప్రతిమలు!'

ఆ రోజు రాత్రి రైలుకే అతడి ప్రయాణం. తప్పి సాగంసలానికి స్టేషన్కు వచ్చిన అక్కా బావలవద్ద నిర్దిష్టంగా, విశుబ్ధంగా సెలవు వుప్పుకున్నాడతడు. రైలు కదిలింది. వేడిగా కుతకుత లాడిపోతున్న అతడి హృదయానికి మెల్లిగా ఓ చలని పీల తెమ్మొర వచ్చి తాకింది.

అతడూ హాయిగా నిల్చు ర్నాడు. 'తన కల్పనను చూడకపోతేనేంగాక, కవిపించని అందం ఎంతో చూశాడు. ఆ అంది అనిర్యాచ్యమై నది. కళ్ళకు మిరుమిల్లు గొలిపి, వ్యక్తావ్యక్తంగా, ఒక మధురోహగా కలకాలం మనసురో నిలిచిపోతుంది. తను వాస్తవంగా కల్పనను చూసిఉంటే ఆమెలో ఎంత కల్పనా సౌందర్యం చూడగలిగేవాడని నమ్ముక మేపిటి? ప్రారంభంలోనే కల్పన పాట పాడలేదని విన్నప్పుడు, తన ఊహోశిల్పంలో ఒక ప్రధాన జీవకళ సేయినట్టు బాధపడ్డాడు తను. ఇక నిజంగానే కల్పనను చూసిఉంటే ఆ శిల్పానికి మరెంత దెబ్బ తగలేదో! ఆ వరిసి తి తప్పిపోయింది, తన అధ్యక్షం కొద్దీ.'

రైలు కృష్ణానది మీదికి వచ్చింది. కిటికీలోంచి చూస్తూంటే, అలంత దూరాన రెగ్యులెటర్ బిడి మీది నిర్దుద్దిపాట కాంతితో కృష్ణానది అతల్లి చూసి ప్రసన్నంగా నవ్వునట్లనిపించింది.

